

Svedomie

Túto zvláštnu skutočnosť akou je svedomie odhaľujeme najčastejšie cez akýsi trpký nepokoj, ktorý voláme výčitky svedomia. Tento hlas nástojčivo potvrdzuje, obviňuje: „Konal si zle!“ Pred týmto hlasom sa nemôžeme ani ubrániť, ani celkom ospravedlniť. Svedomie nás trýzni, hoci by sme hľadali tisíce výhovoriek, že sme „museli“ konať práve tak. Znepokojuje nás aj vtedy, keď nás niekto chváli, obdaruje nás uznaním a dôverou. Gregor Piotrowski, vrah kňaza Jerzego Popieluszku vyznáva spravodajcovi Tadeuszovi Bonieckiemu: „Večer prichádza tá najťažšia chvíľa. Večer, skôr ako zaspím. Znova a znova sa vracia tá hrôza. Vedomie nezmyselnosti toho, čo som urobil. Čierna diera zla za mnou a priepasť otázok predo mnou. Vtedy si vybavujem tvár kňaza Jerzego... iba on ma môže z toho pekla vyslobodiť.“ Aké strašné môžu byť výčitky svedomia! Zločinec sa niekedy dokonca vracia na miesto svojho zločinu. Stáva sa aj to, že svedomie je jediným obhajcom človeka, ktorého falošne obvinili. Keď všetci odsudzujú, svedomie môže byť tou poslednou inštanciou, ktorá stojí na strane nevinného človeka ako jeho obhajca. Máme krásne príklady ľudí, „väzňov svedomia a mučeníkov“, ako napr. sv. biskup Stanislav, Tomáš Mórus, bl. Rupert Mayer z Monachimu, kňaz Bernhard Lichtenberg z Berlína, ktorí idúc za hlasom svedomia napomínali kráľov. Tí poslední upozorňovali A. Hitlera, že nesmie konať tak, ako koná, a preto museli zomrieť. Svedomie sa odhaľuje nielen po vykonaní zlého skutku, keď nás haní, či po vykonaní dobrého skutku, keď nás chváli. Svedomie nám zásadne signalizuje svoje „hodnotenie“ ešte pred vykonaním skutku, keď sa ozýva ako hlas nástojčivej povinnosti: „Musíš to alebo ono urobiť. Aj vtedy, keby to nikto iný nerobil, hoci by ťa nikto nevidel, hoci by to nikto patrične nedocenil – musíš! Musíš, hoci by si z toho nemal žiaden úžitok, dokonca by si sám veľa stratil, za každú cenu – musíš!“ Svedomie nás núti splniť povinnosť a vystríha nás pred jej zľahčovaním. Je to druh istého morálneho zmyslu, etického inštinktu, základná dispozícia k morálnemu hodnoteniu. Druhý vatikánsky koncil nás poučuje o dôstojnosti svedomia, ktoré

stráži dôstojnosť ľudskej osoby a jej ideálov. „V hĺbkach svedomia človek odkrýva zákon, ktorý si on sám nedáva, ale ktorý je povinný poslúchať. Jeho hlas ho neprestajne vyzýva milovať a konať dobré a chrániť sa zlého; a keď treba, zaznieva v srdci: Toto rob, tamtoho sa varuj! Lebo človek má v srdci od Boha vpísaný zákon, a práve v poslušnosti tomuto zákonu sa prejavuje jeho dôstojnosť. Podľa neho bude aj súdený. Svedomie je najtajnejším jadrom človeka, svätyňou, kde zostáva sám s Bohom, ktorého hlas sa mu vo vnútri ozýva (GS 16). Svedomie je hlasom Boha v nás. Tento hlas môže podľahnúť oslabeniu, dokonca aj momentálnej deformácii, ktorú spôsobila zlá výchova, vplyv prostredia alebo zlý morálny život. Človek môže svedomie a jeho hlas znevážiť tým, že ho prispôsobuje štýlu svojho života. Vtedy sa ospravedlňuje tým, že sú ľudia, ktorí sú ešte horší ako on, že všetci tak konajú, že má takú povahu... „Nehrozí súčasným ľuďom zatmenie svedomia, jeho pokrivenie, mŕtvosť, „zнецitlivenie“ svedomia?“ pýtal sa Ján Pavol II. vo svojom príhovore pred modlitbou Anjel Pána 14. marca 1982. Svedomie v podstatnej miere stanovuje vnútornú dôstojnosť človeka a súčasne aj jeho vzťah k Bohu. V otrasoch, akým podlieha kultúra našich čias, sa často útočí na vnútornú svätyňu, čiže najhlbšie „ja“ človeka, na jeho svedomie. Svedomie je často vystavené skúškam aj zatmeniu. Svedomie je druh morálneho zmyslu, ktorý nás vedie k rozpoznaní, čo je dobré a čo zlé. Je to akoby vnútorné oko, duchovná schopnosť videnia, ktorá vedie naše kroky ku konaniu dobra. Vo Svätom písme sa svedomie prirovnáva „srdcu“: „V noci ma k tomu moje srdce vyzýva“ (Ž 16, 7). Tomu, kto chce prijímať Eucharistiu treba pripomenúť slová sv. Pavla: „Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha“ (1 Kor 11, 28). Toto skúmanie je potrebné preto, aby nikto, kto si je vedomý toho, že sa dopustil ťažkého hriechu, aj keby sa mu zdalo, že to ľutuje, nepristúpil ku svätému prijímaniu bez predchádzajúcej sviahostnej spovede.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

R: Milostivý a milosrdný je Pán.

- 1 Dobroreč, duša moja, Pánovi
a celé moje vnútro
jeho menu svätému.
- 2 Dobroreč, duša moja, Pánovi
a nezabúdaj
na jeho dobrodenia.
R.
- 3 Veď on ti odpúšťa
všetky nepravosti, *
on lieči všetky tvoje neduhy;
4 on vykupuje
tvoj život zo záhuby, *
on ťa venčí milosrdenstvom
a milosťou.
R.
- 5 Nevyčíta nám ustavične
naše chyby, *
ani sa nehnevá naveky.
- 6 Nezaobchodí s nami
podľa našich hriechov, *
ani nám neodpláca
podľa našich nepravostí.
R.
- 7 Lebo ako vysoko je
nebo od zeme, *
také veľké je jeho zľutovanie
voči tým, čo sa ho boja.
- 8 Ako je vzdialený východ
od západu, *
tak vzdaluje od nás
našu nepravosť.
R.

Zostup do výšky

Dva razy v liturgickom roku sa náš pohľad upriamuje na kríž – na Veľký piatok, keď Cirkev neslávi svätú omšu, ale medituje nad tým, kam až dokázal zájsť človek vo svojom odmietnutí Boha a kam až zašiel Boh vo svojej láske k človeku, a dnes, na sviatok Povýšenia Svätého kríža, keď vnímame všetky tieto udalosti v perspektíve zavŕšenia Božieho plánu spásy a z pohľadu neveriteľného obratu, až nepochopiteľného premenenia zla na dobro, ktorého je schopný iba Boh.

Nám po stáročiach od Ježišovej smrti a pri toľkých umeleckých zobrazeniach kríža uniká hrôza, ktorá bola spojená s ukrižovaním. Hoci je symbol kríža viditeľne umiestnený v každom kresťanskom chráme a v mnohých domácnostiach na stenách, neuvedomujeme si už tak silno, že to bol nástroj brutálnej popravy. Rímsky rečník Cicero spomína, že už samotné vyslovenie slova kríž vzbudzuje taký odpor, že sa radšej medzi rímskymi občanmi ani nemá spomínať (je známe, že rímsky občan nemohol byť popravený ukrižovaním).

Keby Ježiš žil v stredovekej Európe, tak by zrejme odvisol na šibenici. V čase francúzskej revolúcie by skončil najskôr pod gilotínou. Pri predstave šibenice s visiacim odsúdencom alebo gilotíny s hlavou odseknutou od tela v kostole sa už skôr strasieme od odporu. Takto však lepšie pochopíme Pavlove slová: „my však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov ako Grékov, Krista – Božiu moc a Božiu múdrosť“ (1 Kor 1, 23 – 24). Pre Židov platilo, že je „prekliaty od Boha ten, čo visí na dreve“ (Dt 21, 23). Ako mohol byť teda Bohom ten, kto podľa Pisma niesol všetky znaky Božieho prekliatia, zahrnutia? Pre pohanov bol zas kríž miestom, na ktorom končili odsúdení zločinci. Ak teda Ježiša ukrižovali, podľa rímskeho práva bol odsúdený a popravený ako zločinec. Trpiaceho Boha nemá žiadne iné náboženstvo. Pochopiť, že naša sila spočíva v našej slabosti, lebo vtedy sa spája s Kristom na kríži, to je to bláznovstvo a zároveň múdrosť kríža.

Máme tu niečo, čo sa v ľudskej logike ani psychológii nedá spojiť: na jednej strane živelný odpor pred utrpením a na druhej strane hlboké presvedčenie o jeho zmysle a nesmiernej hodnote pred Bohom. Na kríži sa tak spája hriech a milosť, ľudská bieda a Božie vykúpenie, poníženie i povýšenie.

Kríž bol nástroj popravy a symbol potupenia človeka. Nástroj, s ktorým chcel diabol triumfovať nad Ježišom. Od toho okamihu, ako ho Ježiš vzal na seba a na ňom zomrel, je to však jeho nástroj. Zostúpil na ňom až na dno ľudskej biedy. Premenal ho na najmocnejšie znamenie na svete. Preto ho diabol tak nenávidí, viac ako čokoľvek iné. A preto sme v kríži – i vo svojej slabosti a bezmocnosti – najsilnejší a pred diablom najistejší.

Ján Víglaš

**V nedeľu 18. septembra 2011 sa uskutoční
zbierka pre potreby farnosti.
Za Vaše milodary Vám
vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplat'!**

Spoznaj pravú cestu

Nech na tebe spočinie požehnanie
Trojjediného Boha:
nech ťa sprevádza starostlivý otec,
Syn nech riadi tvoj krok
a Svätý Duch nech ti dá poznať pravú cestu.

Pamätaj, že ani na pustých cestách
nikdy nekráčaš sám.
Keď myslíš na Boha a máš uši otvorené,
môžeš počuť kroky strážneho anjela.

Nech ťa po výstupe na vrchol kopca
hmla nikdy nepripraví o krásu výhľadu
a nech ťa po dosiahnutí konca života
Zlý nikdy nepripraví o ovocie výstupu.

Nech ťa cesta šťastne privedie tam,
kam si sa vybral a potom i späť.
Keď ti však Boh prisúdil iný cieľ,
teš sa požehnaníu nebies.

Nech je Tvoja cesta do neba vydláždená
milodarmi, ktoré si dal chudobným.

Adalbert L. Balling „Všetko najlepšie“

Sväté omše v 24. týždni cezročného obdobia - (A)

12.IX. pondelok *« Missa Tridentina »*

18.00 *Za farníkov*

13.IX. utorok

18.00 *Za Ľádu a Máriu Lulkovičových, synov a za ťa*

14.IX. streda *Povýšenie Svätého Kríža – Sviatok*

18.00 *Za Ľádu Krajčovičovu*

15. IX. štvrtok *Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska - Slávnosť*

18.00 *Za Ľádu Vincenta a Katarínu Ochabových*

16. IX. piatok

18.00 *Za Ľádu Štefana a Petronelu Hrdlovičových*

17. IX. sobota

15.00 *Sobáš so sv. omšou s platnosťou na nedeľu
(Matúšek a Fabiankovičová)*

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

18. IX. 25.nedeľa cezročného obdobia – (A)

8.00 *Na úmysel*

Lektori: Vráblová, Blahová

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Kuric, Fajkusová

Liturgický kalendár

12. IX. pondelok **Najsvätejšie meno Mária**
13. IX. utorok **sv.Ján Zlatoústý, biskup a učiteľ Cirkvi**
14. IX. streda **Povýšenie svätého Kríža - sviatok**
15. IX. štvrtok **Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska**
16.IX. piatok **sv.Kornelius, pápež, sv.Cyprián, biskup, mučeník**
17.IX. sobota **sv.Róbert Bellarmín, biskup a učiteľ Cirkvi**

Slovo na dnes

Čo ma hnevá?

Ste ako sliepky v kliečkach. Bol som u hydínarov a videl som, ako manipulovali s výrobou hydínového mäsa. Tie, ktoré chceli skorej zabiť, dostávali viac a kvalitnejšie krmivo. A vy sa ešte tešíte! Jediný princíp, aby sa ľudstvo (nielen naša civilizácia) zachránilo, je láska.

Je jasné, človek má svoje neodškriepiteľné práva. Ale má rešpektovať Desatoro a žiť v láske, aby sa zachránil a žil ako človek.

Toto je duša. Problém je v tom, do akého tela vstúpi. Či pre budúcnosť budeme schopní udržať alebo vytvoriť taký model socializmu, lebo je to naozaj budúcnosť sveta a vdýchnuť doňho dušu. Aby sme nemuseli opäť žiť na pokraji, chlípať pomyje a zberať odpadky.

Obetovať svoju česť, to je daň, ktorá sa platí za to, aby si niečo vybudoval.

Keď podstúpiš základné pravidlá stavovskej a kresťanskej askézy, zákonite sa ti začne dariť (lebo nepracuješ pre seba a nič nepotrebuješ). Ale hneď ťa začnú prať bezohľadne sprava aj zľava. Nikto ťa neušetří, ale ty sa nebráň.

Smej sa! Smej sa!

Ale ja som bolesti plný. Ak chceš niekomu niečo povedať, aby ťa pochopil, musíš zobrať na seba jeho bolesť. Ja to inakšie neviem a toľkí prichádzajú.

Chudobní budúcnosťou.

Prežívate minulosť, topíte sa v nej, hľadáte sa v nej a nemáte odvahu k exodu. Márne skončiť, rozlúčiť sa a vykročiť s dôverou do neistej budúcnosti. Mne toto nádejou plné gesto je cennejšie ako všetky tie dojmavé, osvedčené, pôsobivé, isté a vytrvalo opakované, dojemne oplakávané postoje z minulosti.

Ste ako mušky unášané vetrom. U mňa ste zavetřili trochu svetla a chodíte ako včely na med. Až mi je vás ľúto, o akú slabú trstinu sa opierate. Vy chcete ešte rásť. Ja som pochoval postup.

Dosiahol som to, čo som chcel. Len naplniť tento priestor.

Nesmie sa zrušiť jediné prikázanie (ani cirkevné), lebo tým by sme ohrozili ktorékoľvek prikázanie. Ja preto hovorím: „Buď poslušný, zachovávaj prikázania. Každé z nich ťa vedie k spásu. Ak ale máš dať prednosť poslušnosti Kristovi, poslušaj radšej Krista ako Cirkev.“

Nepohoršuj sa nad nedokonalosťou Cirkvi. V Cirkvi vždy bol aj prvok ľudský. Pán Ježiš to rieši výrokom: „Čo vám rozkazujú, to robte.“ Musíš sa trápiť, aby si nestratil Krista. To je tvoje povolanie. Dospieť vo viere, aby si prijal a pochopil Krista. To je tvoje povolanie. Ak pochopíš Krista, potom pochopíš Cirkev i ľudí. Pofutuješ človeka ako hráči v zápase o postup poľutujú svojho spoluhráča, ktorý premárnil vyloženú šancu a hrajú ďalej. Boj pokračuje. Hodnotený budeš podľa jeho hry.

To je ako na križovatke. Zaradil si sa a musíš ísť. Každý deň na nej stojíš. Stačí si pomýliť jedinou a môžeš behať, švať sa, zdierať. Zbytočne. Tak čo?

Prešľapovať alebo vrátiť sa, ale prešľapovať sa nedá. Čas neúprosne beží a ty musíš ísť. Jedine občas korigovať kurz, zastaviť sa, zamýšľať sa a pozorovať. Aní ja nemám istotu vedeckého dôkazu. Aj ja kráčam tmavým tunelom, ponorený

do hmoty, slabosti a hriechu. Mám len všetky dôvody, pravdepodobnosti, pohnútky, že kráčam správnym smerom.

Spoved' u nás, akokoľvek na ňu šomre, je zaujímavá. Je to vlastne likvidácia hriechu cez Krista a s Kristom. Ako telo likviduje a premieňa len dobré veci na umenie, krásu na ducha.

Oheň likviduje staré stroje, drevo, palivo a všetku špinu na svetlo. More likviduje všetky svetové stoky a špiny na čistú vodu, ktorú nám vracia. Tak spoved' likviduje zlo v našom osobnom živote a premieňa na osobitnú formu milosti. Bez Krista niet hriechu a niet ani možnosti ho odstrániť. My sme presvedčení, že to on tak zariadil, aby každý vyslovil svoju vinu, ťarchu a vložil ju ako balvan k jeho krížu.

Mnohí kresťania nedoceňujeme veľkosť a škodlivosť hriechu. Že hriech je najväčšie a jediné zlo. Mnohí vieme, koľko škôd zaviní neodborné zaobchádzanie so zložitým strojom. Dajte auto nejakému babrákovi alebo fušerovi a vráti vám ho pokazené a rozladené, ak vôbec s ním príde.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

KONAŤ VŠETKO Z LÁSKY

1. Za nič na svete a pre nijakú ľudskú lásku nerob niečo zlého; ale dobrý skutok možno niekedy vynechať alebo zameniť lepším, ak tým osožíme človekovi, ktorý to potrebuje.
2. Lebo tým sa dobrý skutok nemarí, lež mení v lepšій.
3. Skutok bez lásky nič neosoží.
4. Ak čokoľvek konáme z lásky, hoci aké malé alebo nepatrné by to bolo, prináša hojné ovocie.
5. Boh viac hľadá na to, kto s akým úmyslom niečo robí, než na dielo, ktoré koná.
6. Mnoho robí, kto mnoho miluje.
7. Mnoho robí, kto koná správne.
8. Dobro robí, kto viac slúži celku ako vlastnej vôli.
9. Niečo sa nám často zdá láskou, a je to skôr telesnosť: lebo prirodzená náklonnosť, vlastná vôľa, nádej na odplatu, túžba po pohodlí zriedkakedy pritom chýbajú.
10. Kto má pravú a dokonalú lásku, v ničom nehľadá seba, ale chce, aby sa všetko dialo len na slávu Božiu.
11. A nikomu nezávidí, lebo nijaké vlastné radosti nemiluje.
12. Aní sa nechce radovať sám v sebe, ale nadovšetko túži po blaženosti v Bohu.
13. Nikomu nepričíta za zásluhu, ak v ňom vidí dobro, ale všetko celkom vzťahuje na Boha, od ktorého ako z prameňa pochádza všetko a v ktorom je všetkým svätým pripravený konečný vnútorný pokoj.
14. Kto má len iskričku pravej lásky, iste pocíti, že všetko pozemské je číra márnosť.

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

AUTOMAT

Pani Marta rada chodievala na pobočku hlavnej pošty vo štvrti, kde bývala, pretože jej zamestnanci boli ku svojim zákazníkom veľmi milí a priateľskí. Raz v zime, tesne pred Vianocami, si potrebovala kúpiť známky.

Ako to však v takomto období býva, na vybavenie čakal zvlášť dlhý rad netrpezlivých zákazníkov. Niektorí v rade sa dali spolu do reči. Pani Marta sa zmienila o tom, že si potrebuje kúpiť iba zopár známok.

„Ale veď v hale je automat, kde si môžete kúpiť známky, aké potrebujete. Vôbec nemusíte čakať v tomto dlhom rade,“ poradil jej muž, ktorý stál pred ňou.

„Viem, viem,“ povedala pani Marta, „ale automat sa ma nespýta, ako sa mám a či ma už prestalo bolieť pravé koleno!“

Sú veci, a spravidla dosť vzácne, ktoré vám automat nedá. Väčšinou nič nestoja, ale nedajú sa ani kúpiť. Každý z nás, aj ten najchudobnejší, ich môže mať nadostač, ba môže aj rozdávať.

Kvapka lásky je viac, ako vodopád zlata.

Anglické príslovie

Lectio divina Dlh odpustený

Mt 18,21-35

²¹Vtedy pristúpil k nemu Peter a povedal: Pane, keď sa brat prehreší proti mne, koľkokrát mu mám odpustiť? Či až sedem ráz? ²²Ježiš mu odpovedal: Hovorím ti, nie sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem. ²³Preto sa nebeské kráľovstvo podobá kráľovi, ktorý chcel účtovať so svojimi sluhami. ²⁴Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý mu bol dlžný desaťtisíc talentov. ²⁵Pretože mu ich nemohol vrátiť, pán rozkázal predať jeho, jeho ženu, deti i všetko čo mal, a dlh splatiť. ²⁶Tu mu sluha padol k nohám a na kolenách ho prosil: Pozhovej mi a všetko ti vrátim. ²⁷Pán sa nad sluhom zľutoval, prepustil ho a dlh mu odpustil. ²⁸Len čo ten sluha odišiel, stretol jedného zo svojich spolusluhov, ktorý mu bol dlžný sto denárov. Chytil ho, škrtil a volal: Vráť, čo si dlžný! ²⁹Spolusluha mu padol k nohám a prosil ho: Pozhovej mi a vrátim ti. ³⁰Ten však nebol ochotný, ale odišiel a dal ho do väzenia, kým mu nesplatí dlžobu. ³¹Keď jeho spolusluhovia videli, čo sa stalo, veľmi sa zarmútili. Išli a oznámili svojmu pánovi všetko, čo sa stalo. ³²Tu si ho pán zavolať a povedal mu: Ty zlý sluha, odpustil som ti celý dlh, pretože si ma prosil. ³³Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojím spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou? ³⁴Jeho pán sa rozhneval a odovzdal ho mučiteľom, dokiaľ nesplatí celú dlžobu. ³⁵Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte každý zo srdca svojmu bratovi.

Ďalšie čítania: Sir 27,33 - 28,9; Ž 103,1-4.9-12; Rim 14,7-9

ČÍTANIE:

Pokračujeme v zamýšľaní sa nad Ježišovým učením o odpustení. Peter chce vedieť, ako ďaleko má až siahť odpúšťanie. Pýta sa teda, koľkokrát musí odpustiť bratovi, ktorý sa stále proti nemu prehrešuje, je sedem ráz dost? Ježiš odpovedá: Sedemdesiatkrát sedem! Nechce tým povedať, aby sme to brali doslovne, ale skôr znázorniť veľkorysosť ducha. V podstate Ježiš hovorí: Nepočítaj, jednoducho odpúšťaj ďalej!

Ježiš na ilustráciu pridáva podobenstvo. Istý sluha dlhuje kráľovi obrovskú sumu, ktorú ale nikdy nebude môcť splatiť. Úpenlivo prosí o milosrdenstvo a je celkom oslobodený od dlhu. Minulosť je zmazaná a on môže začať odznova. Príbeh sa tam však nekončí. Tomuto sluhovi totiž jeden spolusluha dlhoval malú sumu peňazí. Miesto toho, aby aj on preukázal milosrdenstvo, urobí opak. Trvá na úplnom zaplatení dlhu a uvrhne ho do väzenia. Keď sa kráľ dozvie o jeho správaní, je veľmi nahnevaný, obnoví jeho dlh a nevďačného sluhu dá do žalára.

Posolstvo je jasné: Každý z nás je tým sluhom, ktorému bol odpustený ten obrovský dlh, ktorý by sme nikdy neboli schopní splatiť. Ak nedokážeme odpustiť spolubratovi alebo spolusestre oveľa menší hriech, budeme čeliť Božiemu trestu (v. 35).

Ako kresťania musíme byť ochotní odpustiť svojim bližným, keď sa proti nám prehrešia, a to bez otáľania. Týmto spôsobom ukazujeme svetu Božiu lásku a odpustenie. Bez vzájomného odpustenia nebude vydávať naše cirkevné spoločenstvo vierohodné svedectvo.

MEDITÁCIA:

Čo nás toto podobenstvo učí o Božej podstate?

Vidíte seba samého ako človeka, ktorému bol odpustený obrovský dlh hriechu, ktorý nikdy nebude môcť splatiť?

V tomto podobenstve kráľ jednoducho zmazal dlh, no Boh nemohol takto naložiť s naším hriechom. Ako bol splatený náš dlh? Aká je naša odpoveď?

MODLITBA:

Dnes väčšina ľudí ignoruje alebo ospravedlňuje hriech. Ako vnímate svoj vlastný hriech?

Boh nás volá, aby sme boli svätí. Použite Ž 51 ako modlitbu a vyznajte svoj hriech Bohu, ktorý je bohatý na milosrdenstvo.

KONTEMPLÁCIA:

Rozjímajte nad nádhernými prísľubmi Ž 103. „Ako vysoko je nebo nad zemou, tak jeho milosť prevyšuje tých, čo sa ho boja.“

Ako je vzdialený východ od západu, tak vzdaľuje od nás naše nepravosti.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku